

gældende overfor Kuponer, selv om de særskilt er erhvervet i god Tro efter Forfaldstid. Bestemmelserne i Paragraffens sidste Stykke sigter til det for visse Aktieselskaber gældende Forhold, at Aktierne er forsynet med særlige Kuponer lydende paa, at der paa en vis Dato udbetales et bestemt Beløb som Forskud paa Udbyttet. Bestemmelserne vil fastslaa, at saadanne Kuponer bliver negotiable en Maaned før den Forfaldsdag, de lyder paa.

Til § 25.

For Rentekuponer gælder nu den almindelige Forældelsesfrist af 20 Aar, jfr. D. L. 5-14-4, medens det er omtvistet, om denne — naar Vedtægterne ikke indeholder nogen Bestemmelse om Forældelse — ogsaa maa anvendes paa Udbyttekuponer, eller om disse er undergivet den 5-aarige Forældelse ifølge Lov af 22. December 1908. For saa vidt angaar Aktiekuponer, kan det ifølge Aktieselskabslovens § 26 ikke gyldigt bestemmes, at de forældes før efter Udløbet af fem Aar fra Forfaldsdagen.

Det er imidlertid urimeligt, at Kuponer, der jo i Almindelighed indfries ved Forfaldstid eller i Løbet af kortere Tid derefter, uden videre skal kunne bevare deres Gyldighed i 20 Aar. Det foreslaas derfor i Paragraffens 1ste Stykke, at en Kupon bliver ugyldig, hvis den ikke forevises til Betaling inden 3 Aar fra Forfaldsdagen. Denne Frist kan dog forlænges, men ikke forkortes. Naar der er foreslaaet en Frist af 3 Aar og ikke 5 Aar som efter Lov af 22. December 1908 og Aktieselskabslovens § 26, er det sket for at faa samme Regel som Norge og Sverige, hvor man ikke ønsker en længere Frist end 3 Aar. Denne Frist synes ogsaa at være fuldtud tilstrækkelig. Den foreslaaede Regel er ikke en egentlig Forældelsesregel. Hvis en Kupon forevises inden de 3 Aar uden at blive indfriet, er der ikke Tale om, at en ny 3 Aars Frist begynder at løbe, men Spørgsmaalet om Forældelse beror i saa Fald paa den almindelige Forældelsesregel — jfr. Paragraffens 3die Stykke og Bemærkningerne hertil — eller den for Kuponer som den paagældende vedtagne særlige For-

ældelsesfrist. De nuværende Bestemmelser i Aktieselskabslovens § 26 foreslaas ophævet ved Udkastets § 58. — Det norske Udkast hjemler en egentlig Forældelse.

I Tilslutning til den omtalte Regel har man i 2det Stykke givet den Ejer, hvis Kupon er bortkommet, Mulighed for efter Fristens Udløb at faa Kuponens Beløb udbetalt uden Mortifikation, som det efter de gældende Regler, jfr. Forordning af 7. Februar 1823 §§ 2 og 3, i mange Tilfælde vil være udelukket at opnaa. Fremgangsmaaden er langt enklere end ved Mortifikation, idet det kun kræves, at den paagældende inden Fristens Udløb har anmeldt, at Kuponen er bortkommet, og at han antagelig gør sin Ejendomsret. Den foreslaaede Regel stemmer for saa vidt med Praksis under den nuværende Retstilstand, som Anmelderen formentlig nu i Almindelighed faar udbetalt Kuponens Beløb, naar Forældelsesfristen er udløbet, uden at Kuponen er blevet hævet.

For saa vidt Udbyttekuponer antages at falde ind under Loven af 22. December 1908, vilde den 5-aarige Forældelse ifølge denne ikke blive afbrudt ved Kuponens Forevisning i Henhold til Paragraffens 1ste Stykke. I det — iøvrigt ikke videre praktiske — Tilfælde, at en Kupon umiddelbart inden 3-Aars Fristens Udløb forevistes uden at blive betalt, vilde Forældelse altsaa indtræde to Aar senere, medmindre Kupon-ejeren forinden opnaaede Skyldnerens Erkendelse af Gælden eller anlagde Sag mod ham, jfr. den nævnte Lovs § 2. Dette vilde være urimeligt, og da der overhovedet ikke synes at være nogen Grund til forskellige Forældelsesregler for Rentekuponer og Udbyttekuponer, foreslaas det udtalt, at Loven af 1908 — bortset fra Krav paa Grundlag af en Anmeldelse i Henhold til Paragraffens 2det Stykke — ikke skal anvendes paa de i Udkastet omhandlede Kuponer.

Kapitel 3.

Simple Gældsbreve.

Som tidligere nævnt er efter nugældende Ret alle Gældsbreve negotiable, medmindre dette er udelukket ved et i Gælds brevet taget Forbehold. Da et saa-